

C++11/14

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie
AGH University of Science and Technology

2018-11-15

autor Miłosz Filus

Plan prezentacji

- » Semantyka przenoszenia
- » Dedukcja typów
- » Perfect Forwarding
- » Zmiany w STL
- » Inteligentne wskaźniki

Semantyka przenoszenia

Wstęp

Semantyka przenoszenia wprowadza udogodnienie w nowym standardzie pozwalając programiście na łatwiejszą kontrolę pamięci z dostarczonego już interfejsu. Ponadto w pewnych miejscach kompilator sam ją wykorzystuje.

Operacje przenoszenia pozwalają na oszczędność pamięci poprzez brak składowania w pamięci niepotrzebnych kopii oraz na optymalizację szybkości programu, gdzie zamiast kopiowania użyjemy przenoszenia.

Kategorie wartości w C++

r – wartość (rvalue)

- » Nie możemy pobrać z nich adresu w pamięci &
- » Obiekt tymczasowy (bez nazwy)

```
int(5); x + 1; 7;
```

```
&int(5) - błąd!; &(x + 1) - błąd!; &7 - błąd!;
```

l – wartość (lvalue)

- » Możemy pobrać adresy w pamięci &
- » Możemy do nich przypisać wartości gdy nie są const (użyć operatora przypisania)

```
int x;
```

```
&x - OK!
```

Rodzaje referencji

Referencja do l-wartości

```
int x;  
int& rx = x;
```

Referencja do r-wartości

```
int&& rvalueRef = 7;  
int&& rvalueRef2 = int(1);
```

Referencja uniwersalna (TYLKO PRZY PEŁNEJ DEDUKCJI TYPÓW)

```
auto&& universal1 = x;  
auto&& universal2 = 7;
```

Wyjątek! const T& - przedłużanie żywotności obiektów tymczasowych

```
const int& e1 = x; // OK!  
const int& e2 = 7; // TEŻ OK!
```

Nowość w C++11 - Przenoszenie

- » Konstruktor przenoszący
- » Przenoszący operator przypisania
- » Główna idea

```
struct A {  
    A(A&& a);  
    A& operator=(A&& a);  
};
```

```
A(A&& a) {  
    m_memoryPointer = a.m_memoryPointer;  
    a.m_memoryPointer = nullptr;  
}  
  
A& operator=(A&& a) {  
    if (this != &a) {  
        m_memoryPointer = a.m_memoryPointer;  
        a.m_memoryPointer = nullptr;  
    }  
}
```

Jak wywołać operacje przenoszenia?

- » Musimy operować na obiekcie r-wartościowym – czyli automatycznie obiekty tymczasowe
- » A co jeśli chcemy ‘przenieść’ obiekt który jest l-wartościowy?
- » Musimy rzutować nasz obiekt na obiekt r-wartościowy
- » Z pomocą przychodzi funkcja szablonowa `std::move` zawarta w pliku nagłówkowym `<utility>`
- » Jej działanie polega na rzutowaniu dostarczonego obiektu na obiekt r-wartościowy

Zasada 3 (Rule of three) (do C++03)

Kompilator automatycznie generuje dla nas (jeśli go sami nie zdefiniujemy)

- » Operator przypisania
- » Konstruktor kopiujący
- » Destruktor

```
struct A {  
    A(int val):m_val(val){}  
    int m_val;  
};
```

```
A a(5);  
A ac(a); //konstruktor kopiujący  
a = ac; //operator przypisania
```

Zasada 5 (Rule of five) (od C++11)

Dodatkowo generowane

- » Konstruktor przenoszący
- » Przenoszący operator przypisania

Uwaga!

- » Jeśli zdefiniujemy własny konstruktor kopiujący lub przenoszący operator przypisania – reszta funkcji się nie wygeneruje.
- » Jeżeli również, zdefiniujemy jedną z funkcji wymienionych w zasadzie 3, elementy przenoszące również nie zostaną wygenerowane
- » Konstruktor kopiujący i przenoszący operator przypisania nie są od siebie niezależne – Gdy zdefiniujemy jeden z nich, również musimy drugi... Albo?

...Albo jawna deklaracja funkcji domyślnych

- » Jeśli w naszej klasie nie ma potrzeby pisanie własnej definicji jednej z funkcji z zasady 5 – np. gdy używamy sprytnych wskaźników i nie musimy się martwić destruktorom
- » Możemy wtedy kazać kompilatorowi wygenerować domyślne funkcje lub zabronić kompilatorowi ich generowania
- » Służą do tego słowa kluczowe `default` i `delete`

```
~A() = default;  
A(const A&) = delete;
```

Dedukcja typów

Dedukcja typów w szablonach

```
template <typename T>  
void f(ParametrType param);
```

» Trzy przypadki

» 1. ParametrType – Wskaźnik lub Referencja

```
template <typename T>  
void f(T& param);  
template <typename T>  
void f(T* param);
```

» 2. ParametrType – Referencja Uniwersalna

```
template <typename T>  
void f(T&& param);
```

» 3. Ani referencja, ani wskaźnik ->wartość
przekazywanie przez kopie

```
template <typename T>  
void f(T param);
```

Typ tablicowy?

- » Gdy przekazujemy do funkcji tablice, a funkcja jest pierwszego przypadku ze wskaźnikiem, typ jest sprowadzany do wskaźnika
- » W przypadku przekazywania przez referencje, typ zostaje jako typ tablicowy

```
int tablica[5];  
template <typename T>  
void f(T& param); //-> ParametrType to int(&)[5]  
template <typename T>  
void f(T* param); //-> ParametrType to int*
```

auto

- » Działa w analogiczny sposób jak dedukcja typów w szablonach
- » Również podział na 3 przypadki
- » Musi być nadanie wartości przy deklaracji (z czegoś ten typ musi być wydedukowany)
- » Pełna kontrola typów zachowana, kompilator dopasowuje typ
- » Wyjątek `initializer_list`

Zalety auto

- » Odporność na zmiany kodu

```
//std::vector<int> container;  
std::set<int> container;  
for (auto it = container.cbegin(); it != container.cend(); ++it);
```

- » Ułatwienie pracy z wyrażeniem lambda oraz z długimi, trudnymi typami

decltype

- » Pozwala dokładnie określić typ zmiennej
- » Efektywne połączenie z auto
- » Dedukcja typu zwracanego przez funkcje
- » Nie traci kategorii typu wartości, rvalue przekazane do decltype pozostaje rvalue, tak samo z lvalue

Perfect Forwarding

Perfect Forwarding

- » Szablonowa funkcja `std::forward` – działanie zbliżone do funkcji `std::move`
- » W przeciwieństwie do `std::move` gdzie, zawsze zachodzi rzutowanie do r-wartości, w `std::forward` jest podejmowana decyzja czy rzutować do l-wartości czy r-wartości w zależności od kategorii wartości dostarczonej w argumencie
- » Ma to zastosowanie tam gdzie argumenty są pobierane poprzez referencje uniwersalną, a następnie wywołujemy inną funkcję z tymi argumentami. Może to mieć kluczowe znaczenie, np. czy zostanie wywołany konstruktor kopiujący czy konstruktor przenoszący oraz to co się stanie z dostarczonymi obiektami

parameter pack

- » Jest to typ parametru szablonu, który może przyjąć od 0 do dowolnej liczby argumentów
- » Możliwość zmiany dostarczonych typów oraz modyfikacja wartości dostarczonych parametrów operując na całym packu
- » Brak trywialnego dostępu do argumentów (brak mechanizmu rozpakowywania)

działanie operatora ...

- » Po typename informuje że parametrem szablonu jest parameter pack
- » Po nazwie typu

```
template <typename... T>  
class A : public T... // -> class A : public T1, public T2,...,public TN  
{}
```

- » Po nazwie typu, gdy jest nazwa tego parameter packa (args)

```
template <typename... T>  
void f(T... args) // -> f(T1 arg1, T2 arg2, T3 arg3,..., TN argN)  
{}
```

- » W innych przypadkach powtarza pattern przed ...

```
(args...); // -> (arg1, arg2, arg3,...,argn)  
((args...) + args...) // -> ((arg1, arg2,...,argn) + arg1 ,  
(arg1,arg2,...,argn) + arg2 , ... , (arg1,arg2,...,argn) + argn)
```

Variadic templates

- » Opiera się na parameter packu
- » Najczęściej dostarczamy minimum jeden argument, by parameter pack nie był pusty
- » Użycie variadic templates głównie opiera się na rekurencji
- » Możemy używać variadic templates również przy dziedziczeniu

Zmiany w STL

emplace w kontenerach

- » Tworzy obiektu 'w miejscu' z pobranych parametrów 'przepuszczonych' przez perfect forwarding
- » Nie tworzy obiektu tymczasowego, który by było trzeba przenieść – tak działa push
- » Metoda szybsza od zwykłego push, ponieważ gdy w push stworzymy nowy obiekt, musi się to odbyć przez obiekt tymczasowy, nie mamy możliwości przesłania parametrów do stworzenia go w miejscu

std::chrono

- » Nowoczesne rozwiązania co do mierzenia czasu
- » Dostarcza większą dokładność
- » Większe możliwości

Podział na zawarte klasy

- » durations – miary czasu
- » time points – punkty czasowe, można używać duration do policzenia ile czasu minęło między danymi punktami
- » zegary
- » Upływ czasu możemy odczytywać w wygodnym dla nas formacie, co dostarcza nagłówki

std::tuple

- » Zasada działania bardzo podobna do krotki pythonowej
- » Możliwość trzymania różnych typów w jednej strukturze
- » Dostęp do elementów poprzez funkcje szablonową
- » Implementacja oparta na variadic templates
- » Kiedy używamy krotek?

std::random

- » Profesjonalne narzędzie do generacji liczb pseudo losowych
- » Możliwość wybrania dystrybucji i np. generowanie liczb po dystrybucji rozkładu normalnego
- » Dużo większe możliwości od ctime, eliminacja niedokładności która występuje w ctime

A no dlatego

- » Zakres losowania dla rand() to [0,32767]
- » Modulo doprowadza do następującej sytuacji

```
int number = rand();  
int newNumber = number % 100;  
// number znajduje sie w przedziale [0,99], modulo działa dobrze,  
// zwraca liczbe od 0 do 99  
// number znajduje sie w przedziale [100,199], modulo działa dobrze,  
// zwraca liczbe od 0 do 99  
// i tak dalej az  
// number znajduje sie w przedziale [32700,32767], modulo sie  
// wywraca, zwraca liczbe od 0 do 67
```

- » Przez co rozkład nie jest jednostajny
- » Więcej wad... Link do całego wykładu na ten temat w źródłach

Sprytne wskaźniki

std::unique_ptr

- » Lekki i szybki
- » Jego instancja, może zajmować tyle pamięci co wskaźnik surowy!
- » Własny destruktory dostarczamy szablono
- » Nie można go kopiować, tylko przenoszenie
- » Może wskazywać na tablicę
- » Znajduje się w pliku nagłówkowym <memory>
- » Semantyka wyłączonego posiadania
- » Konwertowalny na shared_ptr

```
void deleter(int* ptr) {  
    delete ptr;  
}
```

```
std::unique_ptr<int> ptr(new int(5)); //rozmiar pojedynczego wskaźnika  
std::unique_ptr<int[]> arr_ptr(new int[5]); //rozmiar pojedynczego wskaźnika  
std::unique_ptr<int, void(*)(int*)> ptr_withDeleter(new int(5), deleter);  
//rozmiar dwóch wskaźników
```

Dobre praktyki używania `unique_ptr`

- » Używanie `std::make_unique` do tworzenia obiektów, pozwala na używanie perfect forwardingu – minusem jest to, że nie obsługuje customowego deletera oraz nie może przetrzymywać tablic
- » Brak potencjalnego wycieku pamięci, przy użycie `make_unique`
- » Uwaga! `std::make_unique` został dodany w C++14

```
std::unique_ptr<int> ptr = std::make_unique<int>(5); //  
tworzenie nowego obiektu poprzez perfect forwarding, w  
argumentach dostarczamy argumenty do wywołania konstruktora
```

std::shared_ptr

- » Można go kopiować
- » Nieco wolniejszy od unique_ptr, ponieważ zlicza swoje kopie
- » Jego rozmiar to dwa wskaźniki (surowy wskaźnik + wskaźnik na blok kontrolny)
- » Posiada blok kontrolny, gdzie przechowuje licznik oraz deleter
- » Własny destruktory przekazywany jako argument funkcji, nie szablonoowo jak w unique_ptr
- » Pamięć niszczone, gdy licznik osiągnie 0
- » Możliwość stworzenia z weak_ptr lub unique_ptr

```
std::shared_ptr<int> ptr(new int(5));  
std::shared_ptr<int> ptr(new int(5), deleter);
```


Dobre praktyki używania shared_ptr

- » Tak jak w przypadku unique_ptr, używanie std::make_shared, gdzie jest jeszcze lepiej zoptymalizowany, jeśli chodzi o blok kontrolny
- » Tworzenie obiektów w miejscu przy użyciu perfect forwardingu
- » Jedna alokacja pamięci przy użyciu make_shared
- » Należy się zastanowić czy użyć make_shared, jeśli chcemy tworzyć wskaźnik na bardzo duży obiekt

```
std::shared_ptr<int> ptr = std::make_shared<int>(5);  
//w argumentach parametry do konstruktora
```

std::weak_ptr

- » Słaby wskaźnik? A po co to komu?
- » Nie jest samodzielny inteligentnym wskaźnikiem
- » Uzupełnienie wskaźnika shared_ptr
- » Powinien być tworzony przy pomocy shared_ptr
- » Służy do sprawdzania czy wskazywana wartość przez shared_ptr istnieje, czy już została skasowana – czyli czy shared_ptr wisi
- » Ma swój licznik w bloku kontrolnym shared_ptr'a
- » Jego licznik decyduje o dealokacji pamięci na blok kontrolny, gdy dojdzie do 0
- » Powyższy warunek oczywiście sprawdzany po sprawdzeniu licznika shared_ptr
- » Możemy z jego użyciem shared_ptr, funkcja lock()

```
std::shared_ptr<int> ptr = std::make_shared<int>(5);  
std::weak_ptr<int> weakPtr(ptr);  
ptr.reset();  
std::cout << weakPtr.expired() << std::endl; // true
```

A jak już o wskaźnikach mowa

- » Stała NULL – nieścisłości, literał 0
- » kluczowe słowo nullptr działa na zasadzie klasy z dopasowaniem typu wskaźnikowego za pomocą szablonowych operatorów

- » Implementacja na zasadzie

```
struct nullptr{  
    template <typename T>  
    operator T*() const { return 0; }  
};
```

- » Używanie nullptr pozwala uniknąć nieścisłości

Źródła

Cały napisany kod, w przykładach jak i na slajdach został napisany przeze mnie

Materiały z których korzystałem

<http://www.cplusplus.com>

<https://en.cppreference.com>

<https://stackoverflow.com/>

Scott Meyers – Skuteczny i nowoczesny C++

Wykład o random

<https://channel9.msdn.com/Events/GoingNative/2013/random-Considered-Harmful>